



**Od jakiegoś czasu wiele kontrowersji budzi postawa niektórych przełożonych w sprawach wezwań w charakterze świadka w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi funkcjonariuszy Policji.**

Kość niezgody została rzucona po ukazaniu się NEWSLETTER SWI nr 41/2011/KWP w Łodzi opracowanego przez Wydział Kontroli KWP w Łodzi. Autor tych wywodów opiera się na przepisach prawa karnego procesowego tj. art. 131 § 1 kpk oraz Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 roku w sprawie sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy (Dz.U.1996 r. Nr 60, poz.281). Podając w/w wymienione podstawy prawne słusznie zauważono, iż wezwany zgodnie z obowiązującymi przepisami ma obowiązek stawiennictwa a pracodawca obowiązek zwolnienia z wykonywania w tym dniu tudzież dniach obowiązków służbowych.

WK KWP w Łodzi opracowując jak można wywnioskować wyniki kontroli podległych Jednostek Policji nie dokonał interpretacji wszystkich obowiązujących aktów prawnych obowiązujących na terenie RP. Wielu przełożonym zarzuca się w opisanej publikacji bezpodstawnego nagminnego udzielania wolnego (jako czasu ponadnormatywnego) Policjantom wezwanym w charakterze świadka w czasie przebywania poza służbą a mającego związek ze służbą. Najwyraźniej w jednostkach tych odpowiednio i sumiennie zostały zinterpretowane obowiązujące akty prawne.

Jak wynika z art. 8 Dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym, świadkom powołanym do zeznania w związku z pełnieniem służby służy prawo do należności przewidzianych w obowiązujących przepisach dla pracowników państwowych pełniących czynności poza zwykłym miejscem służbowym. Reasumując Dekret ten wskazuje, iż czas jaki jest potrzebny na dotarcie do organu wzywającego, czas wykonywania czynności z wezwanym przez taki organ oraz czas powrotu wezwanego w sprawach mających związek ze służbą winien być liczony jako czas służby. Tak więc idąc dalej tym tokiem myślenia Policjanci wezwani do złożenia zeznań w sprawach mających związek ze służbą są nie tylko w trakcie pełnienia obowiązków służbowych ale i w myśl Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, przysługuje im delegacja – zwrot kosztów stawiennictwa pokrytych przez pracodawcę.

Fakt pełnienia służby nie może dyskryminować Policjantów w stosunku do innych urzędników państwowych. Policjant służący społeczeństwu jest bardziej niż inny obywatel narażony na wezwania przed oblicze Sądu czy też innych organów. Nie można takiego charakteru wezwania traktować jako indywidualnej sprawy Policjanta. Taka postawa przełożonych może doprowadzić

swym skutkiem do patologii. Policjanci będą robili wszystko aby nie doszło do sytuacji skutkujących wezwaniem do Sądu. Borykający się z problemami kadrowymi przełożeni usiłują wmówić swoim podwładnym, że wezwani w sprawie stricte służbowej w okresie wolnym od służby np. po przepracowanej nocce nie jest traktowane jako wezwanie w celu wykonania obowiązków służbowych. Wezwanie do osobistego stawiennictwa w sądzie czy prokuraturze w sprawie związanej z wykonywaniem obowiązków służbowych winno być uznane jako polecenie służbowe tego organu, o którym mówi Ustawa o Policji. Do obowiązków przełożonego natomiast należy wystąpienie z wnioskiem do sądu czy też prokuratury o zmianę terminu czynności jeżeli wezwany policjant nie jest w stanie wykonać takiego polecenia.

*Opracował: Krzysztof Ptak*

### **Podstawy Prawne:**

Dekret z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz.U. z 1950 r. Nr 49 poz. 445)

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz.U. z 2002 r. Nr 236 poz. 1990)

Ustawa o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 43 poz. 277)